



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Rudolfa Malého a přísedících Petra Kvíze a Miroslavy Fialové ve věci

žalobce: [redacted] narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. Jaromírem Štůskem, LL.M.
sídlem Školní 646/20, 415 01 Teplice

proti
žalované: **Elektrárna Počerady, a.s.**, IČO 24288110
sídlem Václava Řezáče 315, 434 01 Most
zastoupená advokátem JUDr. Petrem Voříškem, Ph.D., LL.M.
sídlem Přístavní 321/14, 170 00 Praha

pro určení neplatnosti rozvázání pracovního poměru

takto:

- I. Určuje se, že okamžité zrušení pracovního poměru dané žalovanou dne [redacted] žalobci pro hrubé porušení pracovních povinností, je neplatné.
- II. Žalobce má vůči žalované právo na náhradu nákladů ve výši 36 369 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

1. V žalobě ze dne 9. 12. 2021 žalobce navrhuje, aby soud určil, že skončení pracovního poměru učiněné okamžitým zrušením pracovního poměru ze dne [redacted] je neplatné. Předně tvrdil, že důvody pro udělení okamžitého zrušení uváděné žalovanou jsou nepravdivé, neboť se nikdy nedopustil žádného útoku na majetek žalované, tedy nedopustil se jednání, které je označeno jako

hrubé porušení pracovní kázně. Dále uvedl, že toto jeho domnělé jednání je v okamžitém zrušení pracovního poměru popsáno pouze obecně a neurčitě, když nejsou uváděny žádné bližší časové či věcné souvislosti (chybí uvedení konkrétního data porušení pracovních povinností a důkazů, není stanoveno, jak se žalobce měl vůči žalované jednání dopustit, o jaké faktury mělo jít, o jaké položky a podobně), a proto již jen z tohoto důvodu je okamžité zrušení pracovního poměru neplatné. V době domnělého spáchání skutků byl žalobce navíc v dočasné pracovní neschopnosti. Argumentoval také tím, že se uvedeného jednání nemohl dopustit ani z toho důvodu, že tyto úkony se nevztahují k jím vykonávané práci a nespádají tak do jeho kompetencí. Poukazuje rovněž na účelovost jednání žalované, když jeho pracovní poměr měl být ukončen dohodou ke dni [REDACTED] a okamžité zrušení pracovního poměru mu bylo předáno [REDACTED]. Žalobce se domnívá, že tato časová souslednost naznačuje, že jednání žalované směřovalo k tomu, aby žalobce neměl nárok na odchodné.

2. Žalovaná se žalobou nesouhlasila. Uvedla, že okamžitému zrušení pracovního poměru předcházelo zjištění neoprávněně vyfakturovaných úkonů ze strany úklidové společnosti Clean Service, spol. s r. o. (dále jen „úklidová společnost“), na základě kterého se ve dnech [REDACTED] a [REDACTED] uskutečnila jednání, a to za účasti zaměstnanců žalované, jednatele úklidové společnosti a vedoucího zaměstnance úklidové společnosti. Poslední zmíněný na jednání potvrdil, že docházelo k neoprávněné fakturaci a uvedl, že se o takto získané finanční prostředky dělil se žalobcem, s jehož vědomím k této neoprávněné fakturaci mělo docházet, a to i přesto, že byl žalobce v dočasné pracovní neschopnosti. Na základě těchto informací žalovaná vyhodnotila jednání žalobce jako útok na majetek žalované, a to jak přímý, tedy přijímání peněžních prostředků, tak i nepřímý, tedy nečinnost, neboť žalobce měl chránit zájmy žalované, pokud o jednání věděl. Toto jednání žalovaná považuje za zvlášť hrubé porušení pracovních povinností a v takovém případě po ní nelze požadovat, aby žalobce dále zaměstnávala. Ačkoliv časová posloupnost by mohla nasvědčovat účelovému jednání žalované vůči žalobci, žalovaná měla pouze několik hodin na to, aby zhodnotila zjištěné informace a rozhodla o dalším postupu. Má za to, že důvod okamžitého zrušení pracovního poměru je vymezen dostatečně určitě a je z něj zřejmé a nepochybné, co je důvodem.
3. Na základě provedených důkazů soud učinil následující skutková zjištění:
4. Na základě Pracovní smlouvy ze dne [REDACTED] vznikl pracovní poměr mezi žalobcem a právní předchůdkyní žalované, podle níž žalobce vykonával – ve znění Dohody o změně pracovní smlouvy ze dne [REDACTED] – funkci [REDACTED]. Rovněž ve Mzdovém výměru ze dne 17. 12. 2020 se uvádí mimo jiné druh práce – [REDACTED]. Podle dopisu „Oznámení změny v osobě zaměstnavatele“ ze dne 29. 8. 2012, vč. dodejky, došlo k 1. 10. 2012 k přechodu práv a povinností z tohoto pracovněprávního vztahu z právní předchůdkyně žalované na žalovanou, tedy ke změně zaměstnavatele. Podle Potvrzení o zaměstnání vydaného dne [REDACTED], podepsaného mzdovou účetní a referentem personální práce, trval pracovní poměr žalobce od [REDACTED] do [REDACTED] a žalobce naposledy vykonával funkci označenou [REDACTED]. Totéž vyplývá i z dalšího Potvrzení o zaměstnání ze dne [REDACTED], podepsaného referentem personální práce. Podle žalované došlo ke sjednocení charakteristických činností pracovníků v Oddělení [REDACTED] a [REDACTED] s tím, že vykonávané činnosti charakteristické pro pozici [REDACTED]

o technologické zařízení jsou (byly) v plném rozsahu zastupitelné pozicí [REDAKCE]. Tyto skutečnosti nicméně nebyly mezi stranami sporné.

5. Z Výpisu z obchodního rejstříku, vedeného Krajským soudem v Ústí nad Labem, oddíl B, vložka 2814, bylo zjištěno, že žalovaná je akciovou společností, přičemž předmětem jejího podnikání je mimo jiné obchod s elektřinou, výroba elektřiny, výroba tepelné energie, montáž, opravy, revize a zkoušky elektrických zařízení.
6. Na základě Smlouvy o dílo č. [REDAKCE] uzavřené dne [REDAKCE], účinné od [REDAKCE], mezi žalovanou (resp. její právní předchůdkyní společností ČEZ, a. s.) a úklidovou společností, ve znění Dodatků č. 1 – 15 (dále jen „Smlouva“), provádí úklidová společnost pro žalovanou činnosti v podobě úklidů technologického zařízení žalované, konkrétně oddělení kotelny, zauhlování a odsiřování (dále též jen „úklid“). Z článku XIII. smlouvy mimo jiné plyne, že povinností úklidové společnosti je vést denní výkaz prací, který slouží ke kontrole prováděných prací a jeho řádné nevedení je spolu s opakovanými nedostatky v rozsahu a kvalitě prováděných prací porušením smlouvy a důvodem k ukončení smluvního vztahu ze strany objednatele.
7. Z Dodatku č. 14 ke smlouvě nazvaného „Úklid provozních prostor elektrárny Počeradý“ ze dne 27. 5. 2019 plyne, že osobami zastupujícími žalovanou ve věcech technických a realizačních jsou [REDAKCE], vedoucí oddělení řízení [REDAKCE], [REDAKCE], technolog [REDAKCE], [REDAKCE] technolog [REDAKCE]), [REDAKCE] technolog provozu [REDAKCE]), [REDAKCE] směnový mistr [REDAKCE], a ve věci převzít plnění [REDAKCE], vedoucí odboru řízení provozu. Osobou zastupující úklidovou společnost ve věcech technických a realizačních a rovněž ve věci předat plnění je [REDAKCE].
8. Ze samotného Dodatku č. 15 ke Smlouvě o dílo č. [REDAKCE] nazvaného „Úklid provozních prostor Elektrárny Počeradý, a.s.“, ze dne 9. 4. 2021, soud nezjistil žádné relevantní skutečnosti.
9. Z Rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti č. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] vyplývá, že žalobce byl shledán práce neschopným v období od [REDAKCE] do [REDAKCE].
10. Podle Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne [REDAKCE] byl žalobci od [REDAKCE] přiznán starobní důchod. V návaznosti na toto rozhodnutí uzavřel žalobce se žalovanou (nedatovanou) Dohodu o rozvázání pracovního poměru ke dni [REDAKCE]. Jako důvod je v dohodě uveden odchod žalobce do předčasného starobního důchodu. Z listiny nazvané Nároky zaměstnance při skončení pracovního poměru ve spojení s § 21 Kolektivní smlouvy Elektrárny Počeradý, a. s., plyne, že žalobce měl nárok odchodné ve výši 10 násobku svého průměrného měsíčního výdělku. Toto odchodné mu mělo být vyplaceno spolu se mzdou za listopad 2021.
11. Okamžité zrušení pracovního poměru je datováno dnem [REDAKCE] a uvádí se v něm, s odkazem na § 55 odst. 1 písm. b) zákoníku práce, že žalovaná (zaměstnavatel) okamžitě ruší se žalobcem (zaměstnancem) pracovní poměr založený pracovní smlouvou uzavřenou dne [REDAKCE], neboť zvláště hrubým způsobem porušil povinnosti vyplývající z právních předpisů vztahujících se k jím vykonávané práci. Žalovaná uvádí, že prostřednictvím svého zaměstnance [REDAKCE] vedoucího odboru [REDAKCE], který provedl kontrolu kvality technologického a

administrativního úklidu poskytovaného úklidovou společností, dne [REDAKCE] zjistila, že „na základě aktivní spoluúčasti (žalobce) došlo (minimálně) v měsíci červenci, září a říjnu 2021 k neoprávněné fakturaci výkonů ze strany společnosti CLEAN SERVICE, které však nebyly odvedeny.“ Neoprávněná fakturace byla podle žalované zjištěna v celkové výši minimálně 150 000 Kč. V okamžitém zrušení pracovního poměru je dále uvedeno: „důkladným šetřením Zaměstnavatel ve spolupráci s jednatelem a zaměstnanci společnosti CLEAN SERVICE zjistil, že jste se aktivně podílel na neoprávněné fakturaci společnosti CLEAN SERVICE za fiktivní úkony s tím, že následně jste si ponechal část peněžních prostředků vyplacených Zaměstnavatelem společnosti CLEAN SERVICE na základě fakturace fiktivních výkonů, a to v důsledku spolupráce s [REDAKCE] ..., zaměstnancem společnosti CLEAN SERVICE na pozici [REDAKCE] Počeradý Clean Servis, který Vám část peněžních prostředků vyplacených Zaměstnavatelem společnosti CLEAN SERVICE předával. Vaše protiprávní jednání pan [REDAKCE] potvrdil Zaměstnavateli, a to za účasti hned několika svědků, konkrétně p. [REDAKCE], p. [REDAKCE] jednatele společnosti CLEAN SERVICE a p. [REDAKCE], ..., vedoucího oddělení [REDAKCE] Zaměstnavatele.“ Tímto jednáním žalobce podle žalované zvlášť hrubým způsobem porušil své povinnosti vyplývající z ustanovení § 301 písm. d) zákoníku práce. Konečně je zde uvedeno, že pracovní poměr skončí dnem, v němž žalobci bude toto okamžité zrušení pracovního poměru doručeno.

12. Listina obsahuje též připravenou linku pro podpis žalobce jako zaměstnance, kde však není ničeho vyplněno, naopak se zde uvádí, že žalobce odmítl okamžité zrušení pracovního poměru převzít dne [REDAKCE] v 15:45, a to za účasti svědků [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Datum i odmítnutí převzetí bylo potvrzeno rovněž účastnickým výsledkem žalobce.
13. Listinou nazvanou „Nesouhlas s okamžitým zrušením pracovního poměru dle ust. § 69 odst. 1 zákoníku práce“ ze dne [REDAKCE] bylo doloženo, že žalobce oznámil (prostřednictvím právního zástupce) žalované, že trvá na svém dalším zaměstnávání poté, kdy si dne [REDAKCE] odmítl převzít okamžité zrušení pracovního poměru. Argumentoval shodně jako v žalobě. Dokladem o odeslání a doručení do datové schránky žalované bylo prokázáno, že právní zástupce žalobce uvedený nesouhlas odeslal žalované dne [REDAKCE].
14. Soud dále provedl důkazy listinami označenými jako „Výpočet neoprávněné fakturace za měsíc červenec 2021“, „Výpočet neoprávněné fakturace za měsíc září 2021“ a „Výpočet neoprávněné fakturace za měsíc říjen 2021“, ze kterých zjistil, že za červenec byl rozdíl ve fakturaci a skutečně odpracovanými hodinami za technologický úklid celkem -774 hodin, což při hodinové základní sazbě 120 Kč činilo celkem -92 825 Kč, za září byl tento rozdíl celkem -1 311 hodin, tedy -157 316 Kč a za říjen rozdíl činil -865 hodin, tedy -103 854 Kč.
15. Mezi účastníky bylo nesporné, že úklidová společnost uvedla ve fakturách č. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE], č. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] a č. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE], nepravdivé údaje. Jedná se o údaje, které soud v souladu s § 120 odst. 3 o. s. ř. vzal za své skutkové zjištění.
16. Soud provedl důkaz Přehledem vstupů zaměstnanců společnosti CLEAN SERVICE do areálu žalované, který obsahuje data z docházkového systému žalované – tedy údaje o fyzické přítomnosti zaměstnanců úklidové společnosti. Tyto údaje se shodují (po zaokrouhlení) s údaji uvedenými ve Výpočtech neoprávněné fakturace za jednotlivé měsíce.

17. Soud dále provedl důkaz Místním provozním předpisem žalované s názvem „Stabilní sací zařízení WIELAND“, platným od 31. 8. 2018, účinným od 15. 9. 2018, schváleným [REDAKCE] a zpracovaným žalobcem, a to konkrétně bodem 4.1, kde se uvádí, že obsluha sacího zařízení je podřízena mistrovi dodavatelské firmy (úklidové společnosti). Žalovaná tento důkaz navrhla k prokázání skutečnosti, že žalobce měl vzhledem ke své pracovní pozici vztah k [REDAKCE], resp. k jeho pracovní pozici. Podle žalované z čl. 4 odst. 4.1 výslovně vyplývá, že obsluha [REDAKCE] je podřízena mistrovi dodavatelské firmy – úklidové společnosti, přičemž jak vyplynulo ze svědecké výpovědi jednatele úklidové společnosti, touto osobou byl [REDAKCE]. Žalobce k tomuto důkazu uvedl, že se tím míní, že pracovníci úklidové společnosti, kteří obsluhují vysavač, jsou podřízeni [REDAKCE].
18. Z uvedeného článku dále plyne, že [REDAKCE] (žalobce) po odborné stránce řídí a kontroluje práci obsluhy [REDAKCE] zejména ve vztahu k údržbě [REDAKCE]. Z toho je podle žalované zjevné, že žalobce z titulu své pracovní pozice [REDAKCE] byl a musel být v aktivním kontaktu s [REDAKCE], zaměstnancem úklidové společnosti, ohledně údržby sacího zařízení a mohl se tak bez dalšího aktivně podílet na jednání, které bylo důvodem okamžitého zrušení pracovního poměru.
19. Žalobce ve své účastnické výpovědi sdělil, že měl na starost celý úsek [REDAKCE] proto tedy v situacích, kdy vyvstala akutní potřeba úklidu, uvědomil o tom [REDAKCE] jako nadřízeného pracovníků vykonávajících obsluhu [REDAKCE]. Nicméně šlo pouze o informování o nastalé situaci, nikoliv o zadání úkolu. Vůči úklidové společnosti neměl pravomoc zadávat práci, objednávat úklid či vydávat pracovní příkazy. Žalobce pracoval na oddělení údržby, kdežto objednávky na úklid, pracovní příkazy a přebírání a kontrolu hotové práce vykonávali zaměstnanci oddělení provozu – pánové [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE]. Rovněž finančními prostředky k proplacení faktur vystavených za provedené úklidové práce disponovalo oddělení provozu, tudíž ani s nimi nemohl žalobce disponovat.
20. Svědek [REDAKCE], zaměstnanec žalované na pozici [REDAKCE] při svědecké výpovědi uvedl, že kontrola práce úklidové společnosti spadá mezi jeho pravomoci. Potvrdil, že ve Smlouvě o dílo vystupuje jako zástupce objednatele, tedy že přebírá plnění od úklidové společnosti a schvaluje předloženou fakturaci. Rovněž potvrdil, že v druhé polovině roku 2021 provádělo zadávání a kontrolu prací a fakturaci vedení provozu, nicméně uvedl, že od roku 2000 do roku 2011 měl pravomoc zadávat úkoly úklidové společnosti vedoucí [REDAKCE] do něhož patřil i žalobce. Sdělil, že existovala nepsaná dohoda, že tuto práci bude provádět nadále [REDAKCE], ačkoliv podle Smlouvy o dílo tomu bylo jinak. Ve vztahu k fakturaci podle něj žalobce nemá žádné pravomoci ani vztah od roku 2011 s tím, že jak to bylo před tímto rokem, neví. Svědek uvedl, že docházku svých zaměstnanců si zaznamenávala úklidová společnost sama, k té neměl žalobce žádné pravomoci ani vztah nikdy.
21. Svědek [REDAKCE] uvedl, že on jako vedoucí oddělení řízení směnového provozu rovněž schvaluje fakturace od úklidové firmy, jeho podřízení kontrolují provedení prací. Žalobce při fakturaci nevystupoval, neboť svědek fakturaci a provedené práce koordinuje se svými podřízenými, mezi které žalobce nepatřil. Žalobce podle něj vystupoval pouze při zadávání prací úklidové společnosti, nikoliv při kontrole samotných prací. Svědek dále potvrdil, že docházku

pracovníků úklidové společnosti předkládá úklidová společnost bez součinnosti zaměstnanců žalované.

22. Svědek [REDAKCE] technolog provozu zařazený na oddělení řízení směnového provozu, vypověděl, že má na starosti mimo jiné kotelnu, kde se uklízelo kontinuálně a pokud nastal problém, například sesuv uhlí, který zjistil pochůzkář, informoval o tom žalobce s tím, aby zařídil úklid. Uvedl, že podepisoval objednávky úklidových prací, které se prováděly na jeden měsíc, a příkazy k práci. Kontrola prací pak probíhala tak, že on a pochůzkáři pracoviště procházeli a kontrolovali, zda se úklidy realizují. Na konci měsíce podepsal příkaz k práci, což značilo, že úklidové práce byly vykonány, a to zároveň s předloženou fakturou. Fakturu zpracoval na základě předloženého seznamu odpracovaných hodin, který dělal výlučně [REDAKCE]. Objednávky úklidu podepisoval rovněž pan [REDAKCE], který byl technologem provozu, a tedy spolupracoval s úklidovou společností na úklidu zařízení, za něj odpovídal. Svědek uvedl, že ve vztahu k úklidové společnosti žalobce žádný vztah neměl. Na rozdíl od technologů provozu se staral o fungování zařízení, tedy vysavače, neboť byl technologem zařízení, tedy péče o zařízení.
23. Svědek [REDAKCE] k, [REDAKCE] úklidové společnosti, v rámci výsledku před soudem uvedl, že žalobce v minulosti prováděl objednávání prací u jeho společnosti, a proto tomu tak zůstalo i přes přesun kompetencí na oddělení provozu. Uvedl, že žalobce práce objednával až do doby dočasné pracovní neschopnosti, ačkoliv podle uzavřené smlouvy nebyl osobou kompetentní za žalovanou společnost jednat, tedy objednávat práce nebo je přebírat. Podle něj žalobce práce objednával, fakticky práce nikdo nepřebíral. Na objednávkách byl stejně jako na protokolech o provedených pracích podepsán pan [REDAKCE] který nesl odpovědnost. Svědek nicméně rovněž uvedl, že žalobce jednal většinou s [REDAKCE] s ním osobně pouze výjimečně, podle názoru soudu tak měl pouze zprostředkované informace o fungování objednávání prací, a to právě od [REDAKCE]. Nadto žalobce vysvětlil, že se jednalo pouze o informování o nutnosti provést úklid, nikoliv o zadání práce či objednání úklidu. Rovněž upozornil na skutečnost, že ve všech třech dotčených měsících byl v pracovní neschopnosti a na pracovišti nebyl.
24. Soud dále provedl důkaz Zápisem ze dne [REDAKCE] ve věci „Projednání zjištění neoprávněné fakturace výkonů“, z něhož plyne, že dne [REDAKCE] byla s [REDAKCE] střediska úklidové společnosti [REDAKCE] projednána stížnost na kvalitu prováděných úklidů na technologii kotelny. Žalovaná zjistila, že v červenci, září a říjnu 2021 došlo k neoprávněné fakturaci výkonů, které nebyly skutečně odvedeny, o čemž byla informována vedení obou společností. Podle tohoto zápisu [REDAKCE] uvedl, že neoprávněný zisk postupoval žalobci, [REDAKCE]. Jednání se účastnili [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE].
25. Svědek [REDAKCE] k tomu uvedl, že asi v říjnu 2021 začal důkladně kontrolovat práci úklidové společnosti, neboť nebyl spokojený s její kvalitou. Došel ke zjištění, že počet osob fyzicky přítomných na pracovišti neodpovídá počtu osob, jejichž práce byla vyfakturována. Kontrolu dokončil v listopadu 2021. Na vyvolaném jednání uskutečněném dne 26. 11. 2021 sdělil [REDAKCE] výsledky kontroly, ten přiznal neoprávněně fakturované položky a uvedl, že finanční prostředky takto získané předával žalobci, a to i přesto, že byl žalobce od dubna v pracovní neschopnosti. Svědek uvedl, že mu toto tvrzení nepřišlo zvláštní, neboť žalobce dříve práci

úklidové společnosti zadával. Upozornil [REDACTED] na to, že pokud by peníze dále nepředával, byla by v plném rozsahu odpovědná úklidová společnost, v opačném případě by odpovědnost byla i na žalobci. Teprve poté [REDACTED] podle svědka trval na tom, že peníze žalobci předával. Svědek uvádí, že se [REDACTED] dotazoval na způsob předávání peněz mezi ním a žalobcem, na to ale neodpověděl.

26. Svědek [REDACTED] potvrdil, že dne [REDACTED] proběhlo za jeho účasti jednání mezi [REDACTED] a [REDACTED] a to kvůli nesrovnalostem ve fakturaci. Podle něj [REDACTED] přiznal, že docházelo k neoprávněné fakturaci a během jednání působil na svědka nervózním dojmem. Uvedl, že [REDACTED] během jednání volal žalobci. Podle jeho názoru nechtěl, aby byla všechna odpovědnost přičítána jemu. Svědek neslyšel [REDACTED] mluvit o předávání neoprávněné vyfakturované částky žalobci, nicméně připustil, že nebyl přítomen jednání po celou dobu.
27. Podle svědka [REDACTED], který se účastnil jednání dne [REDACTED] společně s [REDACTED] a [REDACTED], se [REDACTED] při jednání doznal, že ve spolupráci se žalobcem, se kterým uzavřel určitou dohodu, odevzdával nesprávnou fakturaci a část peněz předával žalobci. Podle svědka [REDACTED] však [REDACTED] na tomto druhém jednání konaném za účasti jednatele [REDACTED], nevypovídal stejně jako na prvním jednání. Domnívá se, že se před jednáním dne 29. 11. 2021 s někým poradil a na jeho začátku vše, co uvedl na jednání 26. 11. 2021, popřel.
28. Svědek [REDACTED] uvedl, že se [REDACTED] ptal na obsah dohody se žalobcem, na to kde a za jakých okolností mu peníze předával, [REDACTED] k tomu pouze uvedl, že peníze předával na různých místech, třeba i na parkovišti. Nic dalšího k tomu neřekl.
29. Svědek [REDACTED] poté všechna zjištění oznámil vedení, které se žalobcem ukončilo pracovní poměr.
30. Žalobce uvedl, že s ním žalovaná o ukončení pracovního poměru nehovořila. Den před ukončením pracovního poměru dohodou za ním domů přijeli tři pracovníci žalované společnosti a sdělili mu, že s ním zaměstnavatel okamžitě ruší pracovní poměr, protože měl [REDACTED] říci, že mu dával peníze. Žalobce odmítl okamžité zrušení převzít s tím, že žádné peníze od nikoho nedostal a je celý rok v pracovní neschopnosti. Z jednání s [REDACTED] mu telefonoval [REDACTED], k telefonu mu předal i [REDACTED]. Tomu žalobce vyčínil s tím, aby si nevymýšlel hlouposti a hovor ukončil.
31. K samotnému jednání vytýkanému žalobci v okamžitém zrušení pracovního poměru žalobce uvádí, že mezi ním a [REDACTED] neexistovala žádná dohoda, která by se týkala vyplácení peněz v souvislosti s neoprávněně vyúčtovanými úkony úklidu, a nikdy se nestalo, že by mu [REDACTED] předával nějaké peníze. Nikde jinde než na pracovišti se nepotkali. Jednání [REDACTED] si žalobce vysvětlil tak, že když se na neoprávněné fakturace přišlo, řekl si, že vinu svede na někoho jiného a napadl ho žalobce, který měl jít do důchodu a domníval se, že tuto situaci díky tomu úklidová společnost lépe ustojí.
32. Toto tvrzení žalobce potvrdil sám [REDACTED], když při své svědecké výpovědi (v rozsahu, ve kterém vypovídal) uvedl, že žalobce zná pouze z práce a nikdy žalobci nepředával finanční

prostředky a nikdy nebyl v jeho bydlišti. Uvedl, že ani neví, za co by mu měl peníze předávat. Se žalobcem spolupracoval pouze v práci, žádné jiné dohody s ním neměl.

33. K osobě [REDACTED] svědek [REDACTED] uvedl, že při jednání s úklidovou firmou u něho byl zjištěn alkohol v krvi, dříve s ním podle svědka problémy nebyly. Svědek [REDACTED] ohodnotil [REDACTED] jako laxního k problémům. Svědek [REDACTED] potvrdil tvrzení svědka [REDACTED] o zjištění alkoholu v krvi [REDACTED] při jednání dne [REDACTED] s tím, že poté s ním byl ukončen pracovní poměr dohodou. Podle svědka nebyl [REDACTED] v minulosti řešen pro jednání majetkového charakteru. U úklidové společnosti [REDACTED] pracoval od roku [REDACTED] a svědek s ním měl po celou dobu trvání pracovního poměru dobré zkušenosti.
34. K fungování úklidové společnosti svědek [REDACTED] vypověděl, že docházku pracovníků, jejich kontrolu, podepisování pracovněprávních smluv a výplaty měl na starost [REDACTED]. Svědek sám vystavuje za úklidovou společnost faktury.
35. Z Dohody o narovnání ze dne [REDACTED] plyne, že obě smluvní strany (žalovaná a úklidová společnost) potvrdily účast svých zaměstnanců, tj. [REDACTED] a žalobce, na neoprávněné fakturaci a tuto skutečnost zohlednily v Dohodě o narovnání, resp. v samotném rozsahu narovnání (viz zejména písm. C. Preambule ve spojení s čl. III. odst. 2). V článku II. odst. 3, bodě 3.2 se nicméně uvádí, že je mezi stranami sporné, do jaké míry se na vzniku peněžitých pohledávek vyplývajících ze sporného právního vztahu podíleli zaměstnanci smluvních stran. Na základě Dohody o narovnání uhradila úklidová společnost žalované částku ve výši 597 466,38 Kč. Tento důkaz byl žalovanou předložen zejména k vyvrácení tvrzení žalobce o účelovosti okamžitého zrušení jeho pracovního poměru a tedy k prokázání skutečnosti, že skončení pracovního poměru proběhlo na základě zjištěného jednání, které bylo dále řešeno.
36. Soud neprovedl žalovanou navrhovaný důkaz Popisem pracovního místa – [REDACTED], který měl prokázat možné spojení pracovní pozice žalobce (rovněž [REDACTED] s jednáním, které bylo důvodem okamžitého zrušení pracovního poměru. Na jeho provedení žalovaná netrvala, neboť všechny rozhodné skutečnosti, které měl tento důkaz prokázat, již byly osvětleny v průběhu řízení.
37. Soud rovněž neprovedl důkaz výsledkem svědka [REDACTED], a to v rozsahu, v němž měl vypovídat o okolnostech své účasti a výpovědi při jednání vedeném žalovanou a úklidovou společností dne [REDACTED] a dne [REDACTED]. Usnesením č. j. [REDACTED] soud rozhodl, že svědek není povinen o těchto okolnostech vypovídat, neboť je na místě jeho důvodná obava z ohrožení trestním stíháním.
38. Na základě provedených důkazů soud dospěl k následujícímu závěru o skutkovém stavu:
39. Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že žalobce byl zaměstnancem žalované na základě pracovní smlouvy uzavřené dne [REDACTED], ve znění pozdějších dodatků. Úklidové práce na pracovišti žalované byly prováděny prostřednictvím úklidové společnosti, a to na základě Smlouvy o dílo. Žalovaná dne [REDACTED] zjistila předkládání neoprávněných fakturací ze strany úklidové společnosti, jejíž zaměstnanec uvedl, že se na tomto jednání podílel společně se žalobcem. Toto

jednání žalovaná vyhodnotila jako útok na svůj majetek, proto se žalobcem dne [REDAKCE] rozvázala pracovní poměr okamžitým zrušením, ačkoliv měl být rozvázán dohodou ke dni 30. 11. 2021.

40. Sporné mezi stranami bylo, zda se žalobce skutečně dopustil vytýkaného jednání a zda okamžité zrušení pracovního poměru nebylo ze strany žalované pouze účelové. K tomu soud uvádí, že žalobce byl zařazen na pozici [REDAKCE] – péče o zařízení, tedy na oddělení [REDAKCE]. S úklidovou společností (konkrétně s [REDAKCE]) žalobce přirozeně komunikoval, neboť její pracovníci prováděli úklid zařízení, které měl na starost. Nejednalo se však o zadání práce ve smyslu objednávky prací, pracovního příkazu. Tyto pravomoci (a rovněž kontrolu prací a fakturace) ve vztahu k úklidové společnosti měli zaměstnanci spadající pod oddělení provozu, resp. odbor řízení provozu. V době od [REDAKCE] do [REDAKCE] byl navíc žalobce v pracovní neschopnosti a na pracoviště tedy v dotčených měsících nedocházel.
41. Je nepochybné, že i bez okamžitého zrušení pracovního poměru se žalobcem by pracovní poměr účastníků skončil na základě předešlé (platné) dohody podle ustanovení § 49 zákoníku práce ke dni [REDAKCE]. K okamžitému zrušení pracovního poměru se žalobcem tedy žalovaná přistoupila v době (dne [REDAKCE]), kdy do skončení pracovního poměru účastnic zbýval pouze 1 kalendářní den. Pokud by byla zjištěna, na kterých žalovaná založila odůvodnění okamžitého zrušení pravdivá, další zaměstnávání žalobce u žalované by vedlo ke vzniku jeho nároku na odstupné, které by mu žalovaná byla povinna vyplatit i přesto, že se žalobce dopustil porušení pracovních povinností, které dosahuje nejvyšší intenzity a to by po ní nebylo možné spravedlivě požadovat (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 31. 7. 2019, sp. zn. 21 Cdo 497/2019). Žalovaná však svoje přesvědčení o tom, že se žalobce porušení povinností dopustil, založila pouze na tvrzení [REDAKCE] [REDAKCE] žádné jiné důkazy k tomu neměla. Se žalobcem porušení pracovních povinností neprojednala ani nepřihlédla k osobě žalobce, k délce trvání jeho pracovního poměru u žalované, atd.
42. Na základě zjištěného skutkového stavu učinil soud následující právní závěry.
43. Podle § 33 odst. 1 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, se pracovní poměr zakládá pracovní smlouvou mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem, není-li v tomto zákoně dále stanoveno jinak.
44. Podle § 36 zákoníku práce pracovní poměr vzniká dnem, který byl sjednán v pracovní smlouvě jako den nástupu do práce nebo dnem, který byl uveden jako den jmenování na pracovní místo vedoucího zaměstnance.
45. Podle § 55 odst. 1 písm. b) zákoníku práce zaměstnavatel může výjimečně pracovní poměr okamžitě zrušit jen tehdy, porušil-li zaměstnanec povinnost vyplývající z právních předpisů vztahujících se k jím vykonávané práci zvlášť hrubým způsobem.
46. Podle § 58 odst. 1 zákoníku práce, pro porušení povinnosti vyplývající z právních předpisů vztahujících se k vykonávané práci nebo z důvodu, pro který je možné okamžitě zrušit pracovní poměr, může dát zaměstnavatel zaměstnanci výpověď nebo s ním okamžitě zrušit pracovní poměr pouze do 2 měsíců ode dne, kdy se o důvodu k výpovědi nebo k okamžitému zrušení pracovního poměru dověděl, a pro porušení povinnosti vyplývající z pracovního poměru v cizině do 2 měsíců

po jeho návratu z ciziny, nejpozději však vždy do 1 roku ode dne, kdy důvod k výpovědi nebo k okamžitému zrušení pracovního poměru vznikl.

47. Podle § 60 zákoníku práce musí v okamžitém zrušení pracovního poměru zaměstnavatel i zaměstnanec skutkově vymezit jeho důvod tak, aby jej nebylo možno zaměnit s jiným. Uvedený důvod nesmí být dodatečně měněn. Okamžité zrušení pracovního poměru musí být písemné, jinak se k němu nepřihlíží.
48. Podle § 69 odst. 1 věty první zákoníku práce, dal-li zaměstnavatel zaměstnanci neplatnou výpověď nebo zrušil-li s ním zaměstnavatel neplatně pracovní poměr okamžitě nebo ve zkušební době, a oznámil-li zaměstnanec zaměstnavateli bez zbytečného odkladu písemně, že trvá na tom, aby ho dále zaměstnával, jeho pracovní poměr trvá i nadále a zaměstnavatel je povinen poskytnout mu náhradu mzdy nebo platu.
49. Podle § 72 zákoníku práce, neplatnost rozvázání pracovního poměru výpovědí, okamžitým zrušením, zrušením ve zkušební době nebo dohodou může jak zaměstnavatel, tak i zaměstnanec uplatnit u soudu nejpozději ve lhůtě 2 měsíců ode dne, kdy měl pracovní poměr skončit tímto rozvázáním.
50. Žalobce se stal zaměstnancem žalované na základě pracovní smlouvy v souladu s ustanovením § 33 a násl. zákoníku práce počínaje od [REDAKCE]. Okamžité zrušení pracovního poměru bylo dáno zaměstnavatelem dne [REDAKCE] poté, co dne [REDAKCE] zjistil zvláště hrubé porušení pracovních povinností [§ 55 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 58 odst. 1 zákoníku práce], žalobce ho převzal dne [REDAKCE]. Žalobce dne [REDAKCE] oznámil zaměstnavateli dle § 69 odst. 1 věty první, že trvá na dalším zaměstnávání a uplatnil neplatnost okamžitého zrušení pracovního poměru u soudu dne 9. 12. 2021, tedy ve lhůtě stanovené v § 72 zákoníku práce.
51. *Okamžité zrušení pracovního poměru je jednostranným právním úkonem směřujícím k rozvázání pracovního poměru, pro jehož platnost je předepsána písemná forma. Okamžité zrušení pracovního poměru podle § 55 odst. 1 písm. b) zákoníku práce je výjimečným institutem určeným pouze pro případ, kdy je porušení povinností zaměstnance ve smyslu citovaného ustanovení nepochybné a došlo k němu zvláště hrubým způsobem, nikoliv způsobem této závažnosti zjevně nedosahujícím. Jednání zaměstnance, jímž poruší své povinnosti zvláště hrubým způsobem, musí mít natolik závažný charakter, že nelze po zaměstnavateli spravedlivě požadovat, aby tohoto zaměstnance dále zaměstnával ani po výpovědní dobu (srov. usnesení Ústavního soudu České republiky ze dne 26. 6. 2014, sp. zn. II. ÚS 1471/14).*
52. Zákoník práce nebrání tomu, aby okamžitým zrušením byl rozvázán i pracovní poměr, k jehož rozvázání byl již učiněn jiný rozvazovací úkon (např. dohoda), jestliže pracovní poměr dosud trvá (tedy nenastal termín skončení pracovního poměru dohodou). V důsledku okamžitého zrušení pracovního poměru skončí pracovní poměr dnem, kdy bylo toto jednostranné právní jednání doručeno druhému účastníku (zaměstnanci).
53. Podstatnou náležitostí okamžitého zrušení pracovního poměru učiněného zaměstnavatelem je vymezení jeho důvodu. Důvod okamžitého zrušení musí být v písemném okamžitém zrušení uveden tak, aby bylo zřejmé, jaké jsou skutečné důvody, které vedou druhého účastníka pracovního poměru k rozvázání pracovního poměru, aby nevznikaly pochybnosti o tom, co chtěl účastník

projevit, tj. který zákonný důvod okamžitého zrušení pracovního poměru uvedený v ustanovení § 55 odst. 1 zákoníku práce uplatňuje, a aby bylo zajištěno, že uplatněný důvod nebude možné dodatečně měnit. Vytykány skutek musí být popsán tak, aby byla možná jeho přesná individualizace, je třeba uvést konkrétní údaje o tom, kdy, kde, jakým jednáním a která konkrétní povinnost měla být porušena (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 20. 1. 2016, sp. zn. 21 Cdo 4902/2014, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 18. 12. 2019, sp. zn. 21 Cdo 3648/2019).

54. Pro naplnění důvodu pro okamžité zrušení pracovního poměru podle § 55 odst. 1 písm. b) zákoníku práce musí být splněny dva předpoklady: zaměstnanec musí porušit některou z povinností, jež vyplývá z právních předpisů vztahujících se k jím vykonávané práci, a zároveň musí toto porušení povinnosti dosáhnout zvlášť hrubé intenzity.
55. *Dodržování povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k zaměstnancem vykonávané práci patří k základním povinnostem zaměstnance vyplývajícím z pracovního poměru [srov. § 38 odst. 1 písm. b) zák. práce] a spočívá v plnění povinností, které jsou stanoveny právními předpisy (zejména ustanoveními § 301 a § 302 - 304 zák. práce), pracovním řádem nebo jiným vnitřním předpisem zaměstnavatele, pracovní nebo jinou smlouvou nebo pokynem nadřízeného vedoucího zaměstnance. Základní povinnosti zaměstnance představují ve své obecnosti mravní imperativ kladený na každého zaměstnance, jenž ve svém obsahu znamená též určitou míru loajality k zaměstnavateli (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 20. 1. 2016, sp. zn. 21 Cdo 4902/2014).*
56. Podle § 301 písm. d) zákoníku práce jsou zaměstnanci povinni řádně hospodařit s prostředky svěřenými jim zaměstnavatelem a střežit a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele.
57. *Útok na majetek zaměstnavatele, ať už přímý (například krádeží, poškozováním, zneužitím apod.) nebo nepřímý (například pokusem odčerpát část majetku zaměstnavatele bez odpovídajícího protiplnění), představuje z hlediska vymezení relativně neurčité hypotézy obsažené v § 55 odst. 1 písm. b) ZPr tak významnou okolnost, že zpravidla již sama o sobě postačuje pro závěr o porušení povinnosti zaměstnance vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k jím vykonávané práci zvlášť hrubým způsobem (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 17. 10. 2012, sp. zn. 21 Cdo 2596/2011).*
58. *Při posouzení, zda popsané jednání dosahuje zákonem vyžadované intenzity, soud bere v potaz i další okolnosti konkrétního případu – přiblíží k osobě zaměstnance, k funkci, kterou zastává, k jeho dosavadnímu postoji k plnění pracovních úkolů, k době a situaci, v níž došlo k porušení pracovní povinnosti, k míře zavinění zaměstnance, k způsobu porušení konkrétních povinností zaměstnance, k důsledkům porušení pracovní povinnosti pro zaměstnavatele, k tomu, zda svým jednáním zaměstnanec způsobil zaměstnavateli škodu, apod. (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 18. 12. 2019, sp. zn. 21 Cdo 3648/2019).*
59. V projednávané věci žalovaná dospěla ke zjištění, že se žalobce dopustil přímého i nepřímého útoku na majetek žalované (zaměstnavatele), tedy že porušil svoji pracovní povinnost uvedenou v § 301 písm. d) zákoníku práce. Jeho jednání podle žalované zároveň splňovalo požadovanou intenzitu, neboť útok na majetek zaměstnavatele je podle judikatury vždy porušením povinností zvlášť závažným způsobem, a žalovaná tak byla oprávněna s ním okamžitě zrušit pracovní poměr.
60. Soud má za to, že podmínky pro okamžité zrušení pracovního poměru naplněny nebyly, neboť žalovaná v řízení žádným způsobem neprokázala, že by došlo k zvlášť hrubému porušení

povinností žalobce. Žalovaná se dostala do důkazní nouze, když svědek, na jehož tvrzení byla založena její obrana, při výslechu u soudu uvedl, že s žalobcem žádnou dohodu neměl a žádné peníze mu nepředával. Jiné důkazy k prokázání tohoto tvrzení žalovaná nepředložila a neunesla tak důkazní břemeno o tom, že by žalobce ve skutečnosti porušil své pracovní povinnosti, aby takovéto jednání zakládalo možnost rozvázání pracovního poměru jeho okamžitým zrušením.

61. *Ve sporu o neplatnost okamžitého zrušení pracovního poměru daného zaměstnanci podle ustanovení § 55 odst. 1 písm. b) zák. práce má procesní povinnost tvrdit a prokázat (povinnost tvrzení a povinnost důkazní), že se zaměstnanec dopustil porušení povinnosti vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k jím vykonávané práci a že toto porušení dosáhlo intenzity porušení povinnosti vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k zaměstnancem vykonávané práci zvláště hrubým způsobem, vždy zaměstnavatel, který také nese procesní odpovědnost (břemeno tvrzení a břemeno důkazní) za to, že za řízení nebudou všechny rozhodné skutečnosti tvrzeny nebo prokázány (rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 2. 2. 2005, sp. zn. 21 Cdo 1874/2004, rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 10. 6. 2014, sp. zn. 21 Cdo 1001/2013).*
62. Nutno uvést, že ani formulace důvodu okamžitého zrušení pracovního poměru (např. „aktivní spoluúčastí“), nesplňuje požadavek vymezení vytýkaného skutku tak, aby byla možná jeho přesná individualizace, nejsou uvedeny konkrétní údaje o tom, kdy, kde, jakým jednáním a která konkrétní povinnost měla být porušena. Ze znění popsaného jednání nelze určit, jakým způsobem se měl žalobce aktivně účastnit na neoprávněné fakturaci výkonů, kdy konkrétně k tomu mělo dojít, kdy a kde měl přebírat finanční prostředky od [REDACTED]
63. Z výše uvedených důvodů soud žalobě vyhověl a určil, že okamžité zrušení pracovního poměru ze dne 29. 11. 2021, dané žalovanou žalobci, a doručené dne 29. 11. 2021, je neplatné.
64. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, (dále jen „o. s. ř.“) tak, že přiznal žalobci, který byl v řízení zcela úspěšný, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 36 369 Kč. Tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku v částce 2 000 Kč, z nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 9 odst. 3 písm. a), § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.“) z tarifní hodnoty ve výši 35 000 Kč sestávající z částky 2 500 Kč za převzetí a přípravu zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. a) a. t., z částky 2 500 Kč za písemné podání nebo návrh ve věci samé (nesouhlas s okamžitým zrušením pracovního poměru) dle § 11 odst. 1 písm. d) a. t., z částky 2 500 Kč za písemné podání nebo návrh ve věci samé (podání žaloby) dle § 11 odst. 1 písm. d) a. t., z částky 2 500 Kč za písemné podání nebo návrh ve věci samé (podání repliky ze dne 25. 1. 2022) dle § 11 odst. 1 písm. d) a. t., z částky 5 000 Kč za dva úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. g) a. t. (za účast na jednání soudu dne 14. 4. 2022), z částky 2 500 Kč za účast na jednání soudu dne 16. 6. 2022 dle § 11 odst. 1 písm. g) a. t., z částky 2 500 Kč za účast na jednání soudu dne 27. 9. 2022 dle § 11 odst. 1 písm. g) a. t., včetně osmi paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 a. t, náhrada cestovného podle § 13 a. t. ve spojení s vyhláškou č. 511/2021 Sb., a to ve znění účinném v době konání jednotlivých jednání, v celkové částce 4 504 Kč, náhrada za ztrátu času za 15 započatých půlhodin ve výši 1 500 Kč podle § 14 odst. 1 písm. a) ve spojení s odst. 3 a daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 28 404 Kč ve výši 5 965 Kč. Soud nepřiznal náhradu nákladů zastoupení advokátem za jeden úkon právní služby v podobě účasti na jednání soudu dne

16. 6. 2021, neboť toto jednání netrvalo déle než dvě hodiny a byl proto přiznán pouze jeden úkon právní služby.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Mostě. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalovaná povinnosti uložené jí tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobce domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Most 27. září 2022

JUDr. Rudolf Malý
předseda senátu

